

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:47	7:07	אלעד
8:49	6:58	בית שמש
8:48	7:15	בני ברק
8:49	7:10	חיפה
8:46	7:07	טבריה
8:47	6:54	יבנאל
8:46	6:59	ירושלים
8:47	7:06	מודיעין עילית
8:47	7:06	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ליל שני בשעה 1-53 דקות ו-11 חלקים | ראש חודש מנחם אב יהיה ביום השני

שעה 13, גליון 42 (660)

פרשת מטות מסעי, כ"ח תמוז, אבות פרק ב', שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן | נ"ך: יחזקאל ב-ג | בבלי: בבא בתרא לט | ירושלמי: ביצה ו | תוספתא: תמורה ד | רמב"ם: איסורי מזבח ב

מוהרא"ש מספר

חודש אב

אנו נכנסים עכשיו לחודש אב, חודש שמתאבלים בו על בית המקדש שחרב, ומבקשים מהשם שייבנה אותו בחזרה.

האבלות היא לא רק על חרבן בית המקדש שקרה לפני אלפים שנה, אלא אנו מתאבלים גם על חרבן בית המקדש הפרטי שלנו, המח של יהודי צריך להיות בית המקדש, הוא צריך לחשב תמיד מהשם ולחיות עם השם, וכששוכחים מהשם הרי זה חרבן גדול, ועל זה אנו מתאבלים ומבקשים מהשם שייבנה את בית

<<<<

מילה של התחזקות

אנחנו צריכים לחזר בתשובה על שנאת חנם, לחפש איך אנחנו יכולים להשלים אחד עם השני, שאף פעם לא תהיה לנו שייכות עם מחלקת, ובנדאי שלא עם מחלקת לשם שמים: בית המקדש נחרב בגלל שנאת חנם.

בערב שבת האחרונה בקשתי סליחה ממישהו שמאד הכאיב לי, אפילו בביתי כשהוא פגע בי והכאיב לי; בכל זאת התבודדתי וחשבתי 'הוא סובר שאני הכאבתי לו ואני סובר שהוא הכאיב לי, איך אפשר להתפייס?' בקשתי מהשם יתברך, התגברתי ובקשתי ממנו סליחה, ונהיו שלום ושלום.

אני כותב לך את זה כי אני יודע שגם לך יש כאלה ספורים, נפגעת ואתה מחכה שהשני יבקש ממך סליחה; תבין שגם לו יש טענות, סברות וראיות שאתה הכאבת לו, תתבודד ותבקש סליחה מאלו שהכאבת להם, העקר שיהיה שלום.

(עצתו אמונה מטות מסעי תשפ"ד)

ספור על הפרשה

ויכתב משה את מוצאייהם למסעייהם על פי ה'

אדם צריך לדעת שכל דבר הוא אלקות, והכל הוא הקדוש ברוך הוא, והוא שולח רמזים על כל פרט, אני צריך רק לשמוע את זה. ואת זה הבעל שם טוב הקדוש העמיד יסוד בחיים, שאדם ידע שכל דבר שהוא שומע, והוא רואה, אומרים לו מוסר.

ידוע המעשה: הגיע לבעל שם טוב הקדוש גאון גדול ואמר לו: "שמעתי שיש לך דרך חדשה! ואני רוצה לשאול לך על זה קשיות, ואני מקוה שלא תכעסו עלי". אומר לו הבעל שם טוב הקדוש: "אני לא כועס, אתם יכולים לשאול!".

הוא מתחיל לשאול, מאיפה הוא לוקח את הדרך החדשה, ספר לו הבעל שם טוב הקדוש: איך הוא נולד ושאביו השאיר לו צנאה, ואמר: שרוליק! אל תפחד מאף אחד, תדע שהקדוש ברוך הוא הוא פה איתך, אצלך, ועמך, ומה שאתה צריך רק תבקש מהקדוש ברוך הוא, והוא יתן לך הכל. וכך עבר אתו משיחה אחת לשניה, עד שאמר לו: תראה שאפילו מה שגוי אומר, אומר הקדוש ברוך הוא.

פתאום דופק בדלת גוי שיפוצניק ושואל: יש לך משהו לתקן? אומר לו הבעל שם טוב הקדוש: לך, לך, אצלי הכל מתקן. אבל בגלל שההוא רוצה להרויח כמה גרושים הוא לא מרפה ושואל: אולי משהו בשלחן נשבר או התקלקל? עונה לו הבעל שם טוב הקדוש בשלחן שלי הכל בסדר! אז הוא שואל: אולי את המטה צריכים לתקן? עונה לו הבעל שם טוב הקדוש: המטה שלי בסדר. כך הוא שאל על כל דבר בבית, עד שהוא הלך, אמר לו הבעל שם טוב הקדוש, אתה רואה: הוא ספר מוסר שלי! הוא אומר לי: אולי השלחן שלי לא בסדר שאני אוכל חלילה דברים לא פשרים? אז אני אומר לו: השלחן שלי בסדר, אז הוא שואל: אולי במטה יש משהו לא בסדר? ועניתי לו: אצלי המטה בסדר, וכך עם כל דבר.

אומר הגאון לבעל שם טוב הקדוש: הכל אני יכול לקבל, אבל לא את זה, שגוי יאמר לי מוסר, וכשהגוי מדבר, הוא שליח מהשם. אומר לו הבעל שם טוב הקדוש: "אל תגיד שאתה לא יכול לקבל את זה, תגיד שאתה לא רוצה לקבל את זה, תרצה; אז תוכל!", עם המלים האלו הוא הלך בכעס מהבעל שם טוב הקדוש. בדרך הוא עוד המשיך להתעצבן, את זה לומדים פה, שאפילו מה שגוי אומר, זה השם!! ואם אני אומר 'שאת זה אני לא יכול לקבל', הוא אומר: 'אתה יכול אלא שאתה לא רוצה'.

בנסיעתו באמצע הדרך, התהפכה עגלה מלאה בפרות, והגוי לא יכל להרים את הסוס לבד, והגוי התחנן לרב: בא ותעזר לי, הוא עונה לו: אני לא יכול! אומר לו הגוי: "אל תגיד אני לא יכול, תגיד אני לא רוצה; אם תרצה תוכל לעזור לי להרים את הסוס!"... איך שהוא רק שמע את זה הוא הלך וחפש עוד אנשים ובקש מהם באו ונעזר לו, והוא מיד חזר לבעל שם טוב הקדוש, כדי לספר לו את זה ולהודות על זה, הבעל שם טוב הקדוש כבר יצא לקראתו ואמר לו: כבר למדת כמו התלמידים האחרים שלי? ואם תרצה תוכל.

(קונטרס יהיה טוב)

חזק חזק ונתחזק

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ז

לכבוד ... נרו יאיר

מאד אבקש ממך, תזהר מפעס; חז"ל אומרים (שבת קה:): "כל הנועס כאילו עובד עבודה זרה", כי בזה שהוא כועס, הוא מראה שהוא לא מאמין בהשם יתברך, כי כשיש לאדם אמונה בהשם יתברך - הוא מאמין ששום דבר לא קורה מעצמו, אזי אפילו כשלא הולך כמו שהוא רוצה, הוא יודע שכל הוא השם יתברך בעצמו שמנסה את האדם.

רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סח) כשאדם כועס הוא מאבד את כספו, ובכל פעם שצריכה להגיע עשירות גדולה לאדם, מגיע הספק מ"ם ומביא נסיון שהאדם יתרגז, וכשהאדם מתרגז הוא מאבד את העשירות שהוא היה אמור לקבל; ורבנו אומר (שם) שאפילו כשאדם יודע מזה מראש - שעל ידי הכעס הוא יאבד את כספו, אף על פי כן הנסיון כל כך גדול עד שהאדם מאבד עשתונות והוא כועס.

בפרט ביום ששי בערב שבת קודש צריכים עוד יותר להזהר לא לכעוס בבית; החיד"א הקדוש כותב שבערב שבת מגיע השטן לכל בית, והוא רק מחכה שתפרץ מחלקת בין בעל ואשה, כי הוא מאד מפחד כשהבעל והאשה סובלים אחד את השני, בעקר בשבת קודש, כי כשהבעל והאשה סובלים זה את זה וחיים ביחד באהבה ושלוש, אזי אין לו שום שליטה עליהם, והוא מסתלק מבית כזה.

לכן צריכים לבקש הרבה מאד מהשם יתברך שלא יריבו, שלא יהיה אכפת מכלום, ושלא יכעסו על כל דבר קטן שקורה. השבת מסוימים חומש במדבר; הודו להשם יתברך שזכינו שמוהרא"ש כל כך השריש בנו את זה, לקחת בכל יום חומש ולעבר על הפרשה, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי, וכך זוכים לקיים את ההלכה (שלחן ערוך, ארח חיים, סימן רפה, סעיף ג): "חייב אדם להעביר הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו".

האריז"ל כותב שיעשו את זה ביום ששי בערב שבת, אבל אסור לאדם להטעות את עצמו, והוא צריך תמיד להסתכל על עצמו, ולעשות חשבון; מה אני עושה? האם פתחתי חומש השבוע? האם עברתי על הפרשה בשבוע שעבר? וכשמצייתים למה שמוהרא"ש אומר, שיתחילו ביום ראשון, ובכל יום ולמדו קצת, אזי זוכים שמסיימים בכל שבוע את הפרשה, וזוכים לחיות עם הפרשה בכל יום.

אני מתפלא לראות אצלנו בבית המדרש אברכים תלמידי הישיבה שבשבת בשעת התפילה הם לוקחים את החומש ומתחילים לעבור על הפרשה; קודם כל צריכים לזכור מה שמוהרא"ש אמר לנו, שכשמתפללים מתפללים, וכשלומדים לומדים, לא מערבבים את היוצרות. ודע לך שגיד שרואה שאבא שלו לא מתפלל, אלא הוא משוחח או לומד בשעת התפלה, ברור שהגיד לא יתפלל השם ישמרנו; שנית, מה אתה עושה כל השבוע? למה שלא תלמד בכל יום קצת חומש רש"י? אם מתבטלים לצדיק זוכים לכל הדרגות.

שתהיה לך שבת שמחה.

(עצתו אמונה מטות מסעי תשע"ז)

המקדש הפרטי שלנו, שנחשב תמיד מהשם יתברך, נדבר אל השם ונחיה עם השם.

זו העבודה שלנו עכשיו בימי חדש אב, שנקח את עצמנו בידיים, ונחזר אל השם יתברך. איך חוזרים אל השם? זה על ידי התורה, כשיהודי עושה לעצמו קביעות ללמד כל יום תורה, אז הוא יצא מכל הרע שלו ויהיה תמיד דבוק אל השם יתברך.

הצרוף של החדש

את שם השם - שם הוי"ה - אפשר לצרף בשנים עשר אופנים, שהם נגד שנים עשר החודשים, כל חדש מאיר צרוף אחר של שם השם. בחדש אב מאיר הצרוף באפן הזה - "הוי"ה", שזה ראשי תבות של הפסוק (דברים כז ט) ה'סכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך. למה בדיוק השם של הפסוק הזה, מאיר בחדש אב? ורואים דבר מענין, מקבל אצל יהודים שכאשר רוצים לומר את השם - את שמו של הקדוש ברוך הוא, והרי אסור לבטא את השם, אז אומרים את זה באפן כמו שמאיר בחדש אב "שם הוי"ה". למה בדיוק באפן הזה? מוהרא"ש מסביר זאת לפי דברי הגמרא (ברכות ס"ג:) שמהפסוק הנזכר לעיל, ה'סכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך, לומדים ארבעה דברים, וארבעת הדברים האלו הם היסודות ליהודי איך אפשר לחזר בקלות להשם יתברך, ולכן זה אכן מתאים לעכשיו בחדש אב כשכל אחד רוצה לבנות בחזרה את בית המקדש הפרטי שלו, וזה גם חשוב לכל יהודי בכל מצב, ולכן רגילים לומר את שם השם באפן הזה.

כל יום מחדש

דבר ראשון לומדת הגמרא מהפסוק, "היום הזה" נהיית לעם לה' אלקיך, שכל יום צריך אדם לחשב שהיום השם נתן את התורה לעם ישראל בפעם הראשונה.

כמו כן אסור לחשב מה יהיה מחר, "היום אתחיל ללמד תורה, אבל מי אמר שמחר זה עדין יחזיק מעמד?", לא משנה מה עומד להיות מחר, כל יום צריך יהודי לנסות לחטוף למוד תורה, והתורה תקדש ותטהר את האדם, ותחזיר אותו אל השם יתברך.

פתח אחרת

אבל כשיהודי רוצה להתחיל ללמד, מיד נכנסת בו מחשבה "מי אני שאוכל ללמד תורה? יש אמנם למדנים מפלגים, יהודים שמקדישים את חייהם ויושבים ומתיגעים ומצליחים בתורה, אבל אני הרי לא מגיע אף לקצה קרסוליהם, איך אני יכול להדמות אליהם? איך גם אני יכול לזכות ללמד?"

על כך מגיע הדבר השני שהגמרא לומדת מהפסוק הסכת ושמע ישראל היום וכו' - עשו פתות פתות ועסקו בתורה, בלמוד התורה יש הרבה פתות, יש אמנם יהודים שיכולים להשקיע וללמד בעיון רב ובפלפולים; אבל אם אתה מפתח אחרת, אתה לא יכול ללמד כל כך בעיון, אז איך צריך להסתכל על הזולת, כי הזולת שיך לפתח אחרת, רבנו אומר (שיחות הר"ן סימן ע"ו) שיכולים ללמד תורה אפילו אם לא מבינים כלל מה שאומרים, ואפילו אם לא זוכרים כלום, באמירת המלים בלבד מקיימים את מצות למוד התורה, וזה מטהר את האדם ומחזיר אותו אל השם יתברך.

אני שבור

אם יאמר אדם, "אני אכן רוצה ללמד תורה, אבל אני כל כך שבור ורצוץ מהצרות והיסורים שעוברים עלי, עד שאני פשוט לא יכול להתרכז וללמד תורה".

האם צריכים להתעקש, או לסמוך על השם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על השיעורים שהם ממש קרים על נפש עיפה.

לאחרונה שמעתי בשעור שלהשם יתברך צריכים לנדנד ולהפציר, כמו ילד קטן שמפגין ומשתולל עד שהוא מקבל מה שהוא רוצה. מצד שני אתם שרים את הנגון: "שיהיה כף, כמו שהשם רוצה", שצריכים למסר את עצמנו לגמרי אל השם יתברך, ולרצות רק מה שהשם יתברך רוצה; איך מסתדרים שני הדברים האלו, האם צריכים להתעקש, או למסר את עצמנו להשם יתברך?

כמו כן שמעתי בשעור שהענין של שדוכים מנח לגמרי בידי השם; האם זה אומר שבכלל לא צריכים לעשות שום השתדלות לשדוכים, אלא למסר את עצמנו לגמרי אל השם יתברך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת מטות מסעי, כ"ז תמוז, שנת תשע"ח

לכבוד ... נרו נאיר

קבלתי את מכתבך.

להתעקש אצל השם יתברך זה לא סותר את הענין של למסר את עצמנו אל השם יתברך; כשיש לאדם צרה הוא צריך לבקש, לבכות ולצעק אל השם יתברך שישלח לו ישועה. אבל מצד שני צריכים להזהר מאד לא להיות דוחק את השערה, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות סד): "כל הדוחק את השערה - השערה דוחקתו", מי שמתעקש - הוא אומר 'מכרח עכשו לקרות כף ונף' - הוא מאד מתאכזב ונשבר.

חכמינו הקדושים אומרים (ברכות לב): "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", כמו שכתוב בפסוק (תהלים כז, יד): "קנה אל ה', חזק ונאמן לבך, וקנה אל ה'"; כי כשמתעקשים בתפלה, לא מפסיקים לבקש מהשם יתברך שוב ושוב, אזי רואים ישועות גדולות.

עם כל זה צריכים לדעת מה שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות לב): "כל המאריך בתפלתו ומעיין בה - סוף בא לידי כאב לב", מי שאומר: 'אני מבקש כל כף הרבה מהשם יתברך ועדין אני לא רואה ישועה', הוא מקבל כאב לב, כמו שכתוב (משלי יג, יב): "תוחלת ממושכה מחלה לב", וכפי שרש"י אומר (שם, דבור המתחיל "ומעין בה"): "מצפה שתעשה בקשתו על ידי הארכתו, סוף שאינה נעשית, ונמצאת תוחלת ממשכת חינוך, והיא כאב לב כשאדם מצפה ואין תאוותו באה"; עיין שם.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ו): "אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו - שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את

על כף מגיע הדבר השלישי שחז"ל לומדים מהפסוק, "הסכת ושמע ישראל - כתתו עצמכם על דברי תורה, שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה" - התורה שאדם לומד כשקשה לו, כשהוא דחוק, היא המתקיימת אצל האדם, ולכן דוקא אז כשיש לאדם צרות אז העצה היחידה בשבילו היא לרוץ אל התורה. בתנא דבי אליהו נאמר (פרק ו') שכאשר אדם רואה שבאים עליו צרות ויסורים, שירויץ לתורה, ואז יסתלקו ממנו כל היסורים.

אני לא מבין מילה

אפילו כשאדם לא מבין אף מילה ממה שהוא לומד, הוא בקשי שובר את השיניים כדי לבטא את המלים, על כף מגיע הדבר הרביעי שלומדים מהפסוק, "הסכת ושמע ישראל - הס ואתה כתת, דאמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואחר כך יהנה" - אדם צריך בתחלה לומר הרבה תורה, אפילו שאינו מבין כלום. כשאדם אומר הרבה תורה, לבסוף מחו יפתח, והוא יבין וידע את כל התורה שלמד.

יוצא מכך שמהפסוק הסכת ושמע ישראל היום, שממנו יוצא השם שמאיר בחדש אב, מהפסוק הזה יוצא חזק עצום לכל יהודי, שצריכים להתחדש תמיד ללמד תורה ואפילו שאדם לא מבין שגם אז ילמד, ואפילו כשיש לו צרות גם אז העצה היחידה היא רק לרוץ אל התורה.

את כל הלמודים האלו חשוב מאד לזכר עכשיו כשחודש אב כבר קרב ובא, כי על ידי התורה אדם מקבל שכל ונעשה דבוק אל השם יתברך, ובזה הוא מתקן את חרבן בית המקדש הפרטי שלו, הוא בונה במוחו את בית המקדש, על ידי שמדבק את מחו אל השם יתברך על ידי התורה.

לכן מקבל אצל יהודים לומר את השם באופן הזה "שם הוי"ה", כי החזק שיוצא מהפסוק הזה יכול לשמש יהודי בכל מצב.

מאכלי חלב בתשעת הימים

בספרים הקדושים מובאים טעמים למנהג ישראל לאכול מאכלי חלב בתשעת הימים שמראש חודש אב עד תשעה באב (עין ספח"ק זרע קודש פ' בלק ופ' דברים), אבל בזה אפשר להבין זאת היטב, כי עכשיו בחודש זה הוא הזמן הנכון להתחיל בהתחדשות ללמד תורה, יוצא שימים אלו הם ממש כמו חג השבועות שאז גם אוכלים מאכלי חלב.

אם יהודי ינצל את ימי חודש אב כדי לעשות התחלה חדשה ללמד תורה, ואפילו שבא לו מאד קשה, שיאמר לפחות את המלים של התורה, אז השם יתברך יעזר לו שהתורה כבר תישאר בתוכו גם לכל השנה, הוא יקבל את הכח ואת החשק להמשיך ללמד תורה כל השנה.

אשרי מי שזוכה לנצל את ימים אלו כראוי.

(שיחות מוהר"א ש' ערך חדש מנחם אב)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

אנשי שלומינו מבכים מרה את פטירתה של האישה החשובה מרת רייזל פרקש ע"ה

אנשי שלומינו מבכים את פטירתה של האישה החשובה מרת רייזל פרקש ע"ה שניהלה ברוב הדר והוד את בית הכנסת היכל הקודש ברחוב העיס בקרית יואל. הנפטרת ע"ה זכתה לשמש את רבינו ז"ל כשני עשורים, כשהמנין הראשון של תלמידי היכל הקודש בעיר קרית יואל, התקבץ לראשונה בסלון ביתה לפני שמונה עשרה שנה, ואחרי זה היא לקחה דירה משלה שהיה מכנים לה הכנסה יפה, ועשתה מזה בית כנסת מפואר, בית מקדש מעט מקום להשראת השכינה, ומדירה זו כבר יצאו אין ספור שיעורי התחזקות של תורה ואמונה עבור תושבי קרית יואל והגלילות.

הנפטרת היתה קרויה בפי כל 'באבי פארקאש', והיא זכתה לזה עקב מסירות לבה ונפשה עבור כל דורש ומבקש, היא סייעה לכל נשות אנשי שלומינו ולבנותיהם, כמו שסבתא מסורה לילדיה ונכדיה, היא היתה עומדת תמיד מוכנה לעמוד ליד ימין של כל אחד ואחד לעזור במה שצריך.

כמו כן כל ההצטרפות של הבית כנסת היא היתה עושה עם שתי ידיה בעור השם, היא בעצמה היתה מכינה בכל שבוע ושבוע, את העוגות והטשולנט עבור הקידושא רבא בשבת בבוקר בבית המדרש, וכמו כן היתה מכינה בעצמה את כל צרכי סעודה שלישיית, וכן היתה דואגת כל הזמן לנקיון וסידור בית המדרש, ובכל עת וזמן היתה מתבוננת בכל מה שצריך תיקון, והיתה מזמינה בעלי מלאכה, שבית המדרש יהיה נאה ומהודר כראוי וכיאות.

המסירות הנפלאה לבעלה הר"ח ר' אברהם חיים שיבלחט"א היתה לשם ולתהילה, ויחד עמו הקימה בית של בני חשובים ההולכים בדרך התורה והיראה, בכל שנה ושנה היתה מתאמצת לעשות כל מה שרק יכלה, כדי שבעלה ובניה יוכלו לנסוע לאומן לציון רבינו ז"ל לימי ראש השנה, ולפעמים עלה הדבר במסירות נפש ממש.

הקב"ה סייע לה וזכתה להעמיד דורות ישרים ומבורכים, בני ונכדים יראים ושלמים, ומספרים בניה ונכדיה אשר רבים מהם מפיצים גדולים של אמונה ועצות של רבינו, כמה הסבתא היתה מחזקת אותם בהפצה, וכמה שהיתה אומרת שהפצה היא הכבוד הגדול ביותר בעבורה, ושלא יסתכלו אף פעם על הכבוד העצמי, רק ללכת ולחזק נשמות ישראל, ולמסור את הנפש למען אחרים. הנפטרת ע"ה וזכויותיה המרובות שחטפה בהאי עלמא, עולה כעת לבית דין של מעלה עם כל חבילותיה, ואנחנו כולנו נישאר כאן לחיים ונלמד מדרכיה, ונלך בעקבותיה, לשמוע בקול הצדיקים במסירות נפש. ותשחק ליום אחרון!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זי"ע

כוס תנחומין

ברצוננו להביע את תנחומינו ל

מוה"ר אברהם חיים פארקאש שליט"א

המתאבל על פטירת אשתו החשובה

ולכל המשפחה

המתאבלים על פטירת אמם החשובה

האה"ח מרת רייזל ע"ה בת ר' חנני יו"ט ליפא זי"ל

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תוסיפו לדאבה עוד שלא תדעו עוד צער וצרות, שתמיד יהיו רק שמחות אצל בני ישראל, ויה"ר שיבלע המות לנצח בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן

בקשתו וכו', רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו. בזה מפרש רבנו מה ששכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ב, ג): "אל תעש תפלתך קבע", קבע מלשון גזלה, כמו שפירש (משלי כב, כג): "'יקבע את קבעיהם נפש' - הינו שפל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפילתו, שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפילתו, כי זה הוא תפילת קבע, שדוקא הקדוש ברוך בזה בזה, רק יתפלל רחמים ותחנונים כנ"ל".

כשמדברים אל השם יתברך צריכים להיות חזקים מאד לא להתיאש פשרואים שעובר הרבה זמן ולא מקבלים מה שמבקשים; צריכים הרבה סבלנות להמתין לישועה מהשם יתברך, ולהמשיך להתפלל אליו שירחם וישלח את הישועה. אשרי מי שמצית לרבנו; הוא מתבודד בכל יום, הוא מדבר אל השם יתברך בשפה שלו, הוא מספר לו כל מה שמעיק עליו והוא יודע שיש רק כתבת אחת לכל הבעיות שהוא עובר - הקדוש ברוך הוא.

השם יעזר שתצליח בכל דרכיך.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משה כהנא הי"ו ירושלים

מתרגם גליון שיעורי חינוך
לרגל שמחת אירוסים בנו עב"ג למזל טוב

מו"ה יצחק אפעלבוים הי"ו לעיקוואד
לרגל שמחת אירוסים בנו עב"ג למזל טוב
החתן חיים ישראל הי"ו עב"ג בת

מו"ה משה אהרן שפילמאן הי"ו וויליאמסבורג

החתן שלמה בריסק הי"ו קרית יואל
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה הערשל כ"ץ הי"ו וויליאמסבורג
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה דוד יעקב יאקאבאוויטש הי"ו יבנאל
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יוסף זינגער הי"ו בארא פארק
להולדת הבן למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 20:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
---	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	הכניסה מצד ימין בנינה
21:30 יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"ו 19
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין די עזרה)
---	21:00	5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	5 דק' לפני השקיעה	---	---	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטיינה 451-152-354380
| אנגליה 03303502361 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל / chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטיינה 541-152-354370
| אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3462
| קבלת גליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com